

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Udsættelse af ikrafttrædelsestidspunktet) [af Erlendsson m. fl.].

(Lovforslag nr. 58. Fremsat 20/2 75. Første behandling 13/3 75. Betænkning 10/4 75).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Tastesen (S):

Et flertal i socialudvalget, og det vil sige hele udvalget med undtagelse af fremskridtspartiet, mener, at der nu må være ro omkring tidspunktet for bistandslovens ikrafttrædelse. Vi indstiller derfor fremskridtspartiets lovforslag til forkastelse.

Hensynet til planlægningen og hensynet til personalet, gør, at alle partierne uanset deres forskellige holdning til bistandsloven, og uanset at partierne tidligere har haft et forskelligt syn på tidspunktet for ikrafttrædelsen, mener, at sagen nu må være afgjort. Bistandsloven bør træde i kraft den 1. april 1976.

Socialministeren (Eva Gredal):

Fremskridtspartiets forslag om at udsætte bistandslovens ikrafttræden 2 år til 1. april 1978 ville, såfremt det blev vedtaget ved tredje behandling, betyde, at den planlægning af den nye struktur inden for det sociale system, som for tiden er i fuld gang og under opbygning i kommuner og amtskommuner, ville blive sat i stå. Det vil få til følge, at personalet inden for de områder, der

ved bistandslovens gennemførelse får deres arbejdsområder flyttet, endnu en gang ville stå med uvisheden og usikkerheden med hensyn til deres fremtidige arbejdsområde. Skulle lovforslaget blive vedtaget, ville konsekvensen blive, at der ville blive skabt en opfattelse af, at denne sidste del af socialreformen aldrig ville blive en realitet.

Jeg er derfor glad for at kunne konstatere, at samtlige partier med undtagelse af forslagsstillerne har indstillet, at lovforslaget forkastes ved tredje behandling.

I flertalsindstillingen fra socialudvalget fastslås, at tidspunktet for bistandslovens ikrafttræden bør fastholdes bl. a. af hensyn til planlægningen og personalet. Jeg vil gerne understrege, at netop disse hensyn til planlægning og personalesituation og derudover også hensynet til klienterne gør det særlig vigtigt, at ikrafttrædelsesdatoen, 1. april 1976, ikke fraviges.

Siden lovens vedtagelse sidste sommer er der i kommuner og amtskommuner og på centralt plan sat et meget stort forberedelsesarbejde i gang både med henblik på den mere detaljerede planlægning og med hensyn til personalets instruktion i bistandslovens regler.

I den lokale planlægning i amtskommunerne deltager nu de fleste medarbejdere, der berøres af de omlægninger, der sker ved lovens ikrafttræden. Det drejer sig om personale inden for revalideringen og mødrehjælpen, som aktivt er gået ind i forsøgsordninger inden for amtskommunerne med henblik på at få en smertefri overgang af disse områders opgaver til kommuner og amter.

Opbygningen af det nye system henimod en estrengt socialforvaltning i kommunerne og en etablering af de amtskommunale socialcentre er ligeledes i fuld gang og kan ikke, uden at det vil volde væsentlige afbræk, tåle en yderligere udsættelse på 2 år.

Jeg vil herefter vende mig til den begrundelse, som fremskridtspartiet har givet for sin stilling i udvalget.

Partiet siger, at der ikke er fremkommet oplysninger, som har kunnet afkræfte fremskridtspartiets formodning om, at bistandsloven vil betyde stærkt stigende afgifts- og anlægsudgifter. Fremskridtspartiet må naturligvis have sin egen opfattelse af, hvilke udgifter en lov kan forventes at medføre,

[Socialministeren.]

men jeg kan dog ikke undlade at oplyse, at det over for socialudvalget er oplyst, at socialministeriet efter at have modtaget oplysninger fra Kommunernes Landsforening, Amtsrådsforeningen i Danmark, Københavns og Frederiksberg kommuner har kunnet konkludere, at bistandslovens gennemførelse ikke på kortere sigt vil medføre nogen nettoforøgelse af personalet i kommuner og amtskommuner, og det samme gælder egentligt nybyggeri.

Jeg kan på den baggrund ikke se, at fremskridtpartiet har kunnet fremføre en tilstrækkelig begrundelse for at udsætte bistandsloven i 2 år, og jeg må derfor anbefale, at man stemmer imod lovforslaget ved tredje behandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Erlends-son):

Som det fremgår af fremskridtpartiets mindretalsudtalelse til betænkningen, har de oplysninger, der er fremkommet under udvalgsarbejdet, ikke afkræftet vore formodninger om, at gennemførelsen af den sociale bistandslov i den form, den er vedtaget og tænkes praktiseret, vil medføre meget betydelige etableringsudgifter og en stærk stigning i driftsudgifterne ikke mindst vedrørende lovens administration.

Man har forsikret os, at 1.400-1.500 statsansatte funktionærer frigøres til fremtidig beskæftigelse i kommuner og amtskommuner, men er realiteten ikke den, at kommunerne allerede er langt fremme — som for nylig socialministeren her fra talerstolen bekræftede — med deres personaleansættelser, før udtyndingen i de statsansattes rækker overhovedet er begyndt? Og kan man ikke ud fra tidligere erfaringer om, at antallet af de ansatte kun kan gå én vej, nemlig stige, forvente, at det overflødige personale ganske stille siver ind på andre pladser i systemet, uden dér at erstatte ledigbleven arbejdskraft?

1.400-1.500 er ikke så mange, kan man måske sige, når man tænker på det store antal af offentligt ansatte, men det er tilstrækkeligt, når det gælder om at mindske strømmen i stedet for at øge den.

Man taler så meget om samling og integration i forbindelse med loven. Det gælder særlig mødrehjælpsopgaver. Men lad mig

sige det igen i håb om, at jeg endelig måske vil blive hørt: der er ingen opgaver for mødrehjælpen mere. Den integrerede seksualoplysning i skolerne har overtaget én af dens roller, det arbejde, som mødrehjælpen var banebryder for og i, og nu er den opgave løst. Der kunne vel nok i en eller anden afkrog findes en eller anden, man kunne oplyse, hvis man kunne få fat på vedkommende unge pige eller unge menneske, men udgiften herved ville stå i skærende misforhold til opgavens betydning. Det forhindrer naturligvis ikke, at den bliver taget op, desværre.

Loven om fri abort har borttaget mere end 95 pct. af den undersøgelses- og opklaringsvirksomhed, som mødrehjælpsinstitutionernes personale før gik så højt op i, og den sociale støtte, som gravide kvinder eventuelt har behov for, kan uden besvær ydes af socialkontorernes sædvanlige personale.

Med hensyn til revalideringen ligger det sådan, at den revalidering, vi har, simpelt hen ikke fungerer, eller i hvert fald fungerer meget dårligt. Det allerreste af, hvad der ofres på denne teoretisk meget smukke tanke, er helt spildt. De mange udvalg, nævn, ankeorganer og enstrengede behandlerssystemer sammensat af 5-6 terapeuter og vejledere af forskellig observans vil blive blindgyder for de reelt hjælpøgende og boltringssteder for de mindre reelle.

Oplæringen i nye arbejdsmetoder, herunder gruppesamarbejde, kan i en overgangsperiode vise sig så tidkrævende, at en vis udvidelse af personalestaben bliver nødvendig, hedder det som svar på et spørgsmål til ministeren. Det vil det vedblive med at være, ingen tvivl om det.

De færreste amtskommuner havde i november 1974 taget endelig stilling til bygningsbehovet, har vi fået at vide i udvalget. Det har derimod Københavns kommune. Københavns kommune har planer om meget store byggerier. I 1975-80 er der foreløbig afsat 72 mill. kr., og meget tyder på, at nybyggeriet på lang sigt bliver meget betydeligt. Det samme vil gælde væksten i personaleforbruget.

Hver gang vi i de sidste år — og med vi mener jeg de medlemmer, der hører til min gruppe — har haft lejlighed til at tale med folk ude fra kommunerne, hører vi, at i netop deres kommune vil bistandslovens gennemførelse medføre meget betydelige

[Erlendsson.]

udgifter. Det er derfor højst besynderligt, ja, man kunne måske sige nærmest forargeligt, at folketinget fortsat mener at kunne se bort fra alle de advarsler fra praktiske folk, som har problemet direkte inde på livet.

Socialdemokratiet lægger, kan jeg forstå nu efter socialministerens udtalelse, megen vægt på at fjerne usikkerheden for personalet. Det er naturligvis også en vægtig begrundelse, men vi lægger mere vægt på usikkerheden for det danske samfund både for den del af det, som skal betale, og for dem, der skal hjælpes. Jeg vil sætte det i omvendt ordstilling: både for dem, der skal hjælpes, og for dem, der skal betale.

Vi opfordrer derfor endnu en gang folketinget til at besinde sig og stemme for vedtagelsen af denne udsættelse af den teoretisk smukke, men praktisk forfejlede bistandslov.

Ninn-Hansen (KF):

Jeg hørte med interesse socialministerens redegørelse, hvis væsentlige punkt var, at man ville slå en planlægning i stykker, hvis man fik en udsættelse af denne lovs ikrafttræden.

Det er da også rigtigt, at der blev opnået noget, da man fik udsat lovens ikrafttræden et år, for jeg tror, det var blevet meget kaotisk, hvis man havde ladet loven træde i kraft på det tidspunkt, man oprindeligt bestemte, den 1. april i år. Men jeg er ikke sikker på, at socialministeren har ganske ret i alene at beskæftige sig med denne planlægning, man vil ændre, for spørgsmålet er vel også, om socialministeren kan give nogen virkelig garanti for, at med en ikrafttræden til næste år er alt i orden, så får man ikke de vanskeligheder, man har haft ved tidligere omfattende ændringer, hvad enten det har været kildeskattelovgivningen, dele af kommunalreformen eller andre ting.

Det er vel nok disse erfaringer fra en tidligere periode, der bevirker, at man synes, det vil være rigtigt at overveje spørgsmålet, måske ikke helt på den måde, som forslagsstillerne har ønsket det, for jeg tror nok, at der er dele af den sociale administration, der hidtil har været central, og som nu skal være lokal, der er fuldt ud egnet til at blive overført den 1. april 1976. Jeg bemærkede også, at fremskridtspartiet forleden dag var med til at gennemføre nogle satser,

der egentlig først skulle være gældende pr. 1. april 1976 for arbejdsløshedsunderstøttelse, allerede nu. Men jeg tror, der er andre dele, som man burde vente med at gennemføre, og derfor beklager jeg, at socialudvalget hverken på foranledning af forslagsstillerne eller af regeringen er kommet ind på dette synspunkt, om man skulle foretage en delvis udsættelse.

Jeg lagde mærke til, at socialministeren sagde, at der bliver ikke nogen nettoforøgelse, og samtidig hørte jeg bemærkningen om, hvor mange statsansatte der skal overføres til kommunerne. Jeg vil gerne spørge socialministeren: foreligger der i dag en konkret plan om denne overførsel? For hvis ikke der gør det, synes jeg ikke, man med rimelighed kan tale om en planlægning, der slås i stykker eller ændres.

Jeg tror også, at det af hensyn til personalet, som socialministeren så rigtigt talte om, vil være en fordel, at der i god tid før en lovs ikrafttræden foreligger en sådan plan, og her har vi jo ikke været forvante hidtil ved de administrationsændringer, de decentraliseringer, der har fundet sted, og det økonomiske og personalemæssige resultat har heller ikke været tilfredsstillende. Vi har i for mange tilfælde set, at man lader en centraladministration køre videre, selv om opgaverne skulle lægges ud lokalt, og det skyldes ikke mindst, at man har manglet den nødvendige planlægning.

Det er selvfølgelig kun godt, hvis socialministerens bemærkninger betyder, at alt kører på skinner, at alt er i orden, at alt fungerer nøjagtig den 1. april næste år. Jeg har min tvivl. Det ville glæde mig, hvis socialministeren kunne fjerne denne tvivl.

Socialministeren (Eva Gredal):

Jeg vil gerne sige, at tusindårsriget oprinder ikke den 1. april 1976, hvis det vil sige, at alt er 100 pct. i orden, men der er megen gang i overførelsen og sammenlægningen af de forskellige opgaver, og der er en planlægning med hensyn til denne overgang.

Jeg kan også sige til hr. Ninn-Hansen, at med hensyn til socialstyrelsen ligger der i dag en plan over, hvorledes nedtrapningen af personalet skal være her. Jeg kan ikke huske de nøjagtige tal, men det bliver en væsentlig nedgang i socialstyrelsens personale, som også vil smitte af på ministeriet.

Ordføreren for forslagsstillerne (Erlendsson) (FP):

Det ville være af meget stor interesse, hvis vi kunne få at vide, at de 1.400-1.500 statsansatte, der er tale om, søger de stillinger og har fået løfte om at få de stillinger, som nu oprettes i amtskommunerne. Det ville særlig være af interesse, fordi vi kender den modvilje, der er mod udflytning til provinsen, når det gælder andre statsopgaver, som man tænker at flytte fra det københavnske område til Fyn, Jylland eller måske endnu fjernere steder. Der har været en modstand, som man hidtil har set meget kraftigt demonstreret, og som man har gjort meget lidt for at overvinde. Er det sket her ved gennemførelsen af den sociale bistandslov, vil det være noget helt nyt og spændende og lovende for fremtidige ændringer i dette skæve lands styning.

Tastesen (S):

Da det konservative folkeparti er med i flertalsindstillingen fra socialudvalget vedrørende afvisningen af fremskridtspartiets lovforslag, håber jeg at kunne forstå hr. Ninn-Hansen sådan, at det ikke er selve spørgsmålet om, hvorvidt den sociale bistandslov skal træde i kraft den 1. april 1976, der rokkes ved ved de bemærkninger, der er kommet. Jeg mener, det er meget væsentligt, at man efter de politiske beslutninger, der er truffet, nu har den ro omkring planlægningen, der er nødvendig, for at det hele kan fungere så hurtigt som muligt.

De spørgsmål, som hr. Ninn-Hansen har stillet, kan følges op i det almindelige arbejde i folketingets socialudvalg, og det konservative folkeparti vil jo have rig lejlighed til at spørge undervejs, samtidig med at planlægningen foregår.

Ninn-Hansen (KF):

Da lovforslaget vedrører udskydelse af lovens ikrafttræden, vedrører mine bemærkninger selvfølgelig dette spørgsmål.

Jeg har ikke taget stilling til det, for jeg synes, at det igennem socialministerens sidste bemærkninger viser sig, at der er nogle oplysninger, der ikke er kommet frem endnu.

Socialministeren siger, at der foreligger en plan for personaleændringen, og det er rigtigt, som det blev sagt, at det har der ikke

gjort tidligere. Det er en fejl, at der ikke har gjort det ved tidligere administrationsændringer.

Det er altså et fremskridt, og jeg håber da, at forslagsstillerne eller andre medlemmer af socialudvalget vil anmode om, at lovforslaget på ny går i udvalg, således at man kan få dette spørgsmål undersøgt. Jeg kan ikke kræve det, da jeg ikke er medlem af socialudvalget.

Så kan hr. Tastesen selvfølgelig spørge mig — og det var måske det, der lå i bemærkningerne — hvorfor i alverden jeg blander mig i denne sag uden at være medlem af socialudvalget. Sådan sagde hr. Tastesen ikke, for han er et høfligt menneske, men det kunne måske være meningen. Og så må jeg sige ganske ærligt og lige ud: det gør jeg, fordi jeg lægger en vis vægt på erfaringer. Folketinget har behandlet administrationsomlægninger på en måde, så man ikke har passet ordentligt på, det ved vi alle sammen, og vi ved også, hvor meget fart der har været på i nogle situationer, hvor man skulle have skyndt sig langsomt og nået et bedre resultat.

Det er derfor og udelukkende derfor sagen interesserer mig. Hvis der bliver givet de tilstrækkelige garantier for, at administrationen er i orden, når loven træder i kraft, kan jeg også stemme for den. Hvis ikke der er sådanne garantier, men man mere får et indtryk af, at det kommer til at halte og derved bliver kostbart, fordi man ikke har haft tilstrækkelig tålmodighed med planlægningen, så vil jeg ikke være indstillet på at stemme imod fremskridtspartiets forslag.

(Kort bemærkning).

Ordføreren for forslagsstillerne (Erlendsson) (FP):

Det er en stor glæde at høre på et indlæg som det, vi nylig har hørt fra hr. Ninn-Hansen, der pegede på et enkelt af de mange punkter, som bekymrer os ved gennemførelsen af den sociale bistandslov.

Vi mener, at denne bistandslov vil blive meget dyr for samfundet, og vi mener, at det havde været dejligt, hvis det konservative folkeparti havde støttet os i det synspunkt. Vi vil når som helst gå ind for at fremføre et spørgsmål som det, der nu er

[Erlendsson.]

forebragt af hr. Ninn-Hansen, under en fornyet udvalgsbehandling, som det er vor mening at bede om.

Og skulle man fra det konservative folkepartis side få flere gode ideer til at forhale igangsættelsen af den sociale bistandslov, så imødeser vi dem med stor glæde og tilfredshed. Vi mener, at denne lov bør forhales så længe som muligt, så folkettinget kan nå at komme til besindelse og finde på en bedre og fornuftigere måde at hjælpe folk på, som har hjælp behov.

(Kort bemærkning).

Tastesen (S):

Jeg forstår godt, at hr. Ninn-Hansen mener, at man har erfaringer for, at sådanne store lovkomplekser kræver tid. Må jeg i den forbindelse erindre om kommunalreformen, som var et vældig stort lovkompleks, som hr. Ninn-Hansen som medlem af den daværende regering havde et meget stort medansvar for. Man kan vel nok sige, at kommunalreformen kørte igennem på den forkerte måde, fordi byrdefordelingsproblematikken ikke blev klaret før strukturpolitikken. Det var lidt uheldigt. Men hvad angår den sociale bistandslov, så har vel ingen anden lov været igennem en så udførelig udvalgsbehandling. Ingen lov har der vel været brugt så megen tid på i mange, mange år som netop den sociale bistandslov, og til min forgængers — som socialudvalgsformand — ros må jeg sige, at han har en meget stor del af æren for, at det lykkedes at få den sociale bistandslov igennem folkettinget i sidste samling.

Jørgen Junior (FP):

Jeg undrer mig blot som nyt medlem af socialudvalget over, at socialministeren kan udtale, at der findes en plan for, hvorledes denne sociale bistandslov skal gennemføres, og at en sådan plan ikke er blevet fremlagt i socialudvalget. Det må dog være rimeligt, at vi får mulighed for at bedømme denne plan på linje med de oplysninger, vi i øvrigt har fået.

Socialministeren (Eva Gredal):

Jeg forstår ikke rigtig hr. Jørgen Juniors undren. Det står ethvert medlem frit for at

spørge i socialudvalget, og de bliver aldrig nægtet svar. Man kunne bare stille spørgsmålet. Nu har denne lov været behandlet under 3 ministerperioder, og spørgsmålene omkring planlægningen har været på tale gentagne gange. Hvis man spørger, får man svar fra socialministeren.

(Kort bemærkning).

Ordføreren for forslagsstillerne (Erlendsson) (FP):

Ministerens sidste bemærkning får mig til at mindes den skolelærer, der i 25 år havde lært børnene det samme år efter år, og som undrede sig over, at de stadig var lige dumme. Men det er jo nye hold af elever, der kommer ind til den samme skolelærer hvert år, og det er ikke så mærkeligt, at de ikke efter de 25 år er blevet lige så kloge som den lærer, der har undervist i det samme stof i 25 år. Det drejede sig sidste forår om et nyt socialudvalg, der skulle tygge hele den lov igennem i et overordentlig hastigt tempo, som jeg godt kan sige at hr. Palle Simonsen havde stor ære af. Men det var næsten ikke til at følge med i det tempo, det skete, og undertiden syntes vi ligefrem, der blev snublet over ordene i en sådan grad, at det kneb med forståelsen. Vi var som nye medlemmer nødt til at stille mange spørgsmål, og bevares, vi fik dem besvaret, men det var en meget besværlig og forhastet gennemgang, vi fik af den sociale bistandslov efter min mening.

(Kort bemærkning).

Ninn-Hansen (KF):

Hr. Tastesens bemærkninger om kommunalreformen er ganske rigtige. Den blev for hurtigt gennemført, og så kan hr. Tastesen sige, at hans parti i opposition advarede imod det, mens vi andre som regering gennemførte det. Det var hr. Tastesen et alt for pænt menneske til at sige, men så siger jeg det altså. Og af ren menneskekærlighed advarer jeg andre mod at gøre det samme. For det gik for hurtigt, og det var en fejl. Det blev for dyrt at gennemføre disse reformer med denne fart.

Derfor er det velbegrunderet — man kan vel også sige, at et folketingsmedlem har pligt til det — at beskæftige sig med spørgs-

[Ninn-Kansen.]

målet, når det opstår på ny, selv om det drejer sig om et andet anliggende. Jeg synes ikke, det er tilstrækkeligt, at der er udført det rigtige arbejde i udvalget — det er der ikke tvivl om at der er — men det er administrationens tilrettelæggelse og planlægning, det drejer sig om, og det har udvalget i almindelighed meget lidt med at gøre. Da vi gennemførte kommunalreformen, kildeskattereformen og andre ting, beskæftigede man sig næsten ikke med det, og det var en fejl.

Nu forstår jeg, at man ser på rationaliseringslisten i forbindelse med den ændring, der skal ske for personalets vedkommende, og det er et fremskridt. Jeg går ud fra efter de bemærkninger, hr. Erlendsson kom med, at man har undersøgt spørgsmålet om, hvor meget nybyggeri der skal finde sted i kommunerne i forbindelse med denne sag. Hvis ikke det var sket, burde det selvfølgelig undersøges, og det er da muligt, at der er andre ting, man skal have vurderet, inden man lader denne sag køre.

Arne Bjerregaard (KrF):

Det drejer sig om de økonomiske beregninger over denne lov. Jeg har flere gange henstillet, at tinget fik nogle beregninger over, hvad denne lov ville koste, men det har vi på intet tidspunkt fået. Derfor må jeg på det grundlag, som loven er bygget på i øjeblikket, sige, at jeg er stort set enig med fremskridtspartiet i, at vi må udsætte den, i al fald til vi ved, hvilke økonomiske konsekvenser den får.

(Kort bemærkning).

Ordføreren for forslagsstillerne (Erlendsson) (FP):

Vi har fået at vide i udvalget, efter at vi med noget besvær fik lov til at stille spørgsmålet, at man havde en udtalelse fra amtskommunerne fra november 1974, der gik ud på, at man ikke mente, at der var tale om nogen særlig udbygning, mens vi fra Københavns kommune har fået at vide, at man dér har planer om 15-16 nye socialcentre til et meget betydeligt beløb. Vi mener at kunne uddrage af dette, at der alt i alt vil blive tale om meget betydelige beløb, da amtskommunernes planlægning ikke har

været så vidt fremskredet som Københavns, og da vi af de mange oplysninger, vi har fået fra kommunerne af de folk, der sidder i det direkte arbejde, har fået at vide, at netop i deres kommune vil gennemførelsen betyde meget store udgifter.

Jørgen Junior (FP):

Jeg takker naturligvis socialministeren for, at man får svar på alle spørgsmål, og jeg beklager, at vi ikke tidligere har stillet de spørgsmål, der så var nødvendige. Men jeg vil da gerne sige, at når denne plan foreligger, vil jeg naturligvis benytte lejligheden til at stille spørgsmål om den gennem socialudvalget til ministeren.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af merværdiafgiftsloven. (Tilskud til mejeriprodukter). [Optaget af Anders Andersen].

(Lovforslag nr. 2. Fremsat 24/1 1975 af finansminister Anders Andersen. Taget tilbage 21/2 1975 af minister for skatter og afgifter Svend Jakobsen. Optaget 21/2 1975 af Anders Andersen. Første behandling 14/3 1975. Betænkning 4/4 1975).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Steen Folke (VS):

Det, der bringer mig på talerstolen, er det forhold, at VS ikke er repræsenteret med et fuldt medlem i skatte- og afgiftsudvalget, men kun har en suppleantplads, og det be-